

سُورَةُ مَرْيَمَ مَكِّيَّةٌ
وَهِيَ ثَمَانٍ وَتِسْعُونَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

كَهَيِّصًا ۝۱ ذِكْرُ رَحْمَتِ رَبِّكَ عَبْدَهُ زَكَرِيَّا ۝۲
إِذْ نَادَى رَبَّهُ نِدَاءً خَفِيًّا ۝۳ قَالَ رَبِّ انبئني
وَأَشْتَعَلَ الرَّأْسُ شَيْبًا وَلَمْ أَكُنْ بِدُعَائِكَ رَبِّ شَقِيًّا ۝۴
وَإِنِّي خِفْتُ الْمَوَالِيَ مِنْ وَرَائِي وَكَانَتِ امْرَأَتِي عَاقِرًا
فَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا ۝۵ يَرِثُنِي وَيَرِثُ مِنْ آلِ يَعْقُوبَ
وَاجْعَلْهُ رَبِّ رَضِيًّا ۝۶ يَا زَكَرِيَّا إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ اسْمُهُ
يَحْيَى لَمْ نَجْعَلْ لَهُ مِنْ قَبْلُ سَمِيًّا ۝۷ قَالَ رَبِّ انى يَكُونُ لى
غُلَامٌ وَكَانَتِ امْرَأَتى عَاقِرًا وَقَدْ بَلَغْتُ مِنَ الْكِبَرِ
عِتْيًا ۝۸ قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَى هَيْنٍ وَقَدْ خَلَقْتكَ
مِنْ قَبْلُ وَلَمْ تَكُ شَيْئًا ۝۹ قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لى آيَةً قَالَ آتِنَاكَ
الَّا تُكَلِّمُ النَّاسَ ثَلَاثَ لَيَالٍ سَوِيًّا ۝۱۰ فَخَرَجَ عَلَى قَوْمِهِ
مِنَ الْمِحْرَابِ فَأَوْحَى إِلَيْهِمْ أَنْ سَبِّحُوا بُكْرَةً وَعَشِيًّا ۝۱۱

MERYEM SÛRESİ

-MERYEM (a.s.) BÖLÜMÜ-

Esirgeyen, bağışlayan Allah'ın adıyla,

- 1- Kâf, Hâ, Yâ, Ayn, Sâd.
- 2- Ey ümmî nebi! Bu âyetlerde senin rabbinin Zekeriyâ kuluna olan lütfu hatırlatılmaktadır.
- 3- Bir vakit Zekeriyâ rabbine kısık bir sesle yalvarıp yakarmıştı,
- 4- Demişti ki: 'Ey rabbim! Ben iyice yaşlanıp bitkin düştüm, saçlarım da bembeyaz oldu. Sana ettiğim duâlardan dolayı

bu zamana kadar bir hayal kırıklığı da yaşamadım,'

5- 'Aslında ben, ölümünden sonra yerime geçecek akrabalarımın yapacağı kulluktan endişeliyim. Hanımım da hep kıırdı. Bu yüzden sana özgü bir şekilde, bana bir vekil bağışla,'

6- 'O benim nübüvvetime devam etsin, Yâkub âilesine de vâris olsun. Rabbim! Onu razı olacağı biri yap.'

7- Allah buyurdu ki: "Ey Zekeriyâ! Kesinlikle biz seni ismi Yahyâ olan bir oğulla müjdeleyiyoruz. Önceden kimseye bu ismi vermemiştik."

8- Zekeriyâ, 'Rabbim! Karım kısır ve benim yaşım çok ilerlemişken benim nasıl bir oğlum olabilir ki?' dedi.

9- Allah, "Böyle olacak." buyurdu. Rabbin buyuruyor ki: "Bu bana çok kolaydır. Daha önce de seni yoktan var etmiştim."

10- Zekeriyâ, 'Rabbim! Bana bu lütfun şuuruna vardırarak bir alâmet ver' dedi. Rabbi buyurdu ki: "Seni bunun şuuruna vardırarak alâmet, üç gece ve gündüz insanlarla düzgün konuşabildiğin halde konuşmamdır."

11- Bunun üzerine Zekeriyâ mescitteki odasından çıkıp halkın karşısına geldi, ardından da onlara, 'Sabah ve akşam namazlarına devam edin' diye işaret etti.

12- Buyurduk ki: “Ey Yahyâ! Tevrat’ı kesin bir kararlılıkla uygula!” Ona nübüvveti çokcukken verdik.

13- Bize özgü bir şekilde, insanlara karşı nezâket ve muhabbet verdik ona. Allah’ın azâbından çok kaçınırdı o,

14- Ebeveyelerine karşı da çok saygılıydı. Hiç kaba ve inatçı olmadı.

15- Doğduğu gün, öldüğü gün ve de diriltileceği gün ona selâm olsun!

16- Ey ümmî nebî! Kitapta Meryem’i de an! Bir vakit âilesinden uzaklaşıp güneşli bir yere çekilmişti,

17- Ardından da görünmemek için onlarla arasına perde çekti. Biz de hemen Cebrâil’i ona gönderdik, Meryem’e tam bir fâni olarak göründü.

18- Meryem, ‘Allah’ın azâbından kaçınan biriysem bil ki ben senden Rahmân’a sığınıyorum’ dedi.

19- Cebrâil, ‘Ben sadece rabbinin elçisiyim. Sana temiz bir oğul bağışlamak için geldim’ dedi.

20- Meryem, ‘Hiçbir fâni bana dokunmadı ve ben iffetsiz bir kadın da hiç olmadım. Bu durumda benim nasıl bir oğlum olur ki?’ dedi.

21- Cebrâil dedi ki, ‘Böyle olacak, çünkü rabbin buyurdu ki: “Bu bana çok kolaydır. **Onu insanlara mûcize yapacağız**

يَا يَحْيَىٰ خُذِ الْكِتَابَ بِقُوَّةٍ وَآتَيْنَاهُ الْحُكْمَ صَبِيًّا ۗ
وَحَنَانًا مِّن لَّدُنَّا وَزَكَاةً وَكَانَ تَقِيًّا ۗ
وَلَمْ يَكُن جَبَّارًا عَصِيًّا ۗ
وَأذْكُرُ فِي الْكِتَابِ مَرْيَمَ إِذِ
انْتَبَذَتْ مِنْ أَهْلِهَا مَكَانًا شَرِيفًا ۗ فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُونِهِمْ
حِجَابًا فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا ۗ
قَالَتْ أَنِّي أَعُوذُ بِالرَّحْمَنِ مِنْكَ إِن كُنْتُ تَقِيًّا ۗ
قَالَتْ إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ رَبِّكِ لِأَهَبَ لَكِ غُلَامًا زَكِيًّا ۗ
قَالَتْ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَلَمْ يَمْسَسْنِي بَشَرٌ وَلَمْ أَكُ بَغِيًّا ۗ
قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَيَّ هَيِّئٌ وَلِنَجْعَلَهُ آيَةً لِّلنَّاسِ
وَرَحْمَةً مِنَّا وَكَانَ أَمْرًا مَّقْضِيًّا ۗ
مَكَانًا فَصِيًّا ۗ فَاجَاءَهَا الْمَخَاضُ إِلَىٰ جِذْعِ النَّخْلَةِ قَالَتْ
يَا لَيْتَنِي مِتُّ قَبْلَ هَذَا وَكُنْتُ نَسِيًّا مَّنْسِيًّا ۗ
فَنَادَاهَا
مِن تَحْتِهَا أَلَّا تَحْزَنِي قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ تَحْتَكِ سَرِيًّا ۗ
وَهُزِّي إِلَيْكِ بِجِذْعِ النَّخْلَةِ تُسَاقِطُ عَلَيْكَ رُطْبًا غَنِيًّا ۗ

ve ona katımızdan nübüvvet vereceğiz ve de olmuş bitmiş bir iştir bu.”

22- Böylece ona hâmile kaldı, bunun ardından karnındaki ile daha uzak bir yere çekildi,

23- Ardından da doğum sancıları, onu dalları sarkık hurma ağacına yaklaştırdı. ‘Keşke ben bundan önce ölseydim, unutulup gitmiş olsaydım’ dedi,

24- Bunun üzerine o karnından ona seslendi, ‘Sakin üzülme! Rabbin alt tarafında bir dere yarattı,’

25- ‘Hurma ağacının sarkık dallarını da kendine doğru silkele, senin tarafına taze hurma döksün.’

فَكُلِي وَاشْرَبِي وَقَرِّي عَيْنًا فَأَمَّا تَرِينٌ مِنَ الْمَشْرِ أَحَدًا
فَقُولِي إِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا فَلَنْ أُكَلِّمَ الْيَوْمَ إِنْسِيًّا
﴿٢٦﴾ فَأَنْتَ بِهِ قَوْمَهَا تَحْمِلُهُ قَالُوا يَا مَرْيَمُ لَقَدْ جِئْتِ شَيْئًا فَرِيًّا
﴿٢٧﴾ يَا أُخْتُ هَارُونَ مَا كَانَ أَبُوكَ أَمْرًا سَوْءٌ وَمَا كَانَتْ
أُمُّكَ بَغِيًّا ﴿٢٨﴾ فَأَشَارَتْ إِلَيْهِ قَالُوا كَيْفَ نُكَلِّمُ مَنْ كَانَ
فِي الْمَهْدِ صَبِيًّا ﴿٢٩﴾ قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ آتَانِيَ الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي
نَبِيًّا ﴿٣٠﴾ وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ وَأَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ
وَالزَّكَاةِ مَا دُمْتُ حَيًّا ﴿٣١﴾ وَبَرًّا بِوَالِدَتِي وَلَمْ يَجْعَلْنِي
جَبَّارًا شَقِيًّا ﴿٣٢﴾ وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ أَمُوتُ وَيَوْمَ
أُبْعَثُ حَيًّا ﴿٣٣﴾ ذَلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ قَوْلَ الْحَقِّ الَّذِي فِيهِ
يَمْتَرُونَ ﴿٣٤﴾ مَا كَانَ لِلَّهِ أَنْ يَتَّخِذَ مِنْ وَلَدٍ سُبْحَانَهُ إِذَا قَضَىٰ
أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٣٥﴾ وَإِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ
فَاعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٣٦﴾ فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ
بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ مَشْهَدِ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٣٧﴾ أَسْمِعْ بِهِمْ
وَأَبْصِرْ يَوْمَ يَأْتُونََنَا لَكِنِ الظَّالِمُونَ الْيَوْمَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٣٨﴾

26- ‘Haydi artık ye, iç, neşen daim olsun! Yine de fânilerden birini görürsen hemen işaretlerle, ‘Ben, Rahmâna oruç adadım, bu yüzden de insan sûretindeki hiç kimseyle **bugün** konuşmayacağım’ de.’

27- Ardından da aynı günün akşamı bebekle beraber akrabalarının yanına geldi. Akrabaları dediler ki: ‘Ey Meryem! Andolsun ki görülmemiş bir şey yaptın!’

28- ‘Ey Hârûn’un kız kardeşi! Baban kötü bir adam değildi, annen de iffetsiz bir kadın değildi.’

29- Bunun üzerine Meryem bebeği işaret etti. ‘Kundakta ki bir bebekle nasıl konuşuruz?’ dediler.

30- Bebek İsa dedi ki: ‘Kesinlikle ben Allah’ın kuluym. O bana kitap verdi ve beni nebi yaptı,’

31- ‘O, her durumumda tebliğde bulunacağım şekilde yarattı beni ve **yaşadığım sürece namaz kılmamı, zekât vermemi emretti bana,**’

32- ‘O, anneme karşı saygılı olmamı da emretti. O, beni kaba ve inatçı kılmadı,’

33- ‘Doğduğum gün, öldüğüm gün ve de diriltileceğim gün bana selâm olsun!’

34- Doğumuyla ilgili şüphe edip durdukları Meryem’in oğlu İsa hakkındaki sözün doğrusu budur.

35- Allah’ın bir çocuk edinmesi hiç akla uygun değildir. O, kullarına âit özelliklerden çok uzaktır. O bir işe hükmederse yalnızca, “Ol.” der, o da olmak zorundadır.

36- İsa demişti ki: ‘Kesinlikle benim de rabbim, sizin de rabbiniz Allah’tır. Bu yüzden yalnızca O’na kulluk edin, dosdoğru yol budur.’

37- Sonrasında Ehl-i kitap topluluklarından bazıları Allah’ın dîni hakkında görüş ayrılığına düştüler. Artık küçük, büyük her şeyin sergileneceği hüküm günü kâfirler kahrolsun!

38- Huzurumuza geleceklere hüküm günü kâfirler gerçekleri öyle bir duyacaklar ki gerçekleri öyle bir görecekler ki! Ne var ki bugün kâfirler çok aleni bir şekilde doğru yolun dışındadırlar.

39- Ey ümmî nebi! Hüküm verildiği o günün, tasa günü olacağı konusunda gerçeği görmeyen ve âhirete inanmayan o kâfirleri uyar.

40- Kesinlikle yeryüzüne ve orada yaşayanlara biz vâris olacağız. Yeryüzünde olanlar, hüküm günü sorgulanmak için huzurumuza geri döndürülecekler.

41- Ey ümmî nebi! Kitapta İbrâhim'i de an! Kesinlikle o özü sözü doğru bir nebîydi.

42- Bir vakit babasına demişti ki: 'Babacığım! İştmeyen, görmeyen ve sana hiçbir faydası olmayan şeylere niçin tapıyorsun?'

43- 'Babacığım! Bil ki bana gelen bilgi sana hiç gelmedi. Bu yüzden bana uy ki seni düzgün bir yola çıkarayım.'

44- 'Babacığım! Şeytana tapınma. Gerçekten de şeytan Rahmân'a karşı çıkmıştır.'

45- 'Babacığım! Aslında ben, Rahmân'a tövbe etmeden ecelinin gelip kâfir olarak ölmenden ve sonrasında cehennemde şeytana komşu olmandan korkuyorum.'

46- Babası ise, 'Ey İbrâhim! Sen benim ilâhlarımdan hoşlanmıyor musun? Şâyet buna son vermezsen seni taşlayarak öldürürüm. Uzun bir süre benden uzak dur!' dedi.

47- İbrâhim dedi ki: 'Sana selâm olsun. Rabbimden seni bağışlamasını dileyeceğim. Gerçekten de O bana karşı çok lütfüfkârdır,'

وَأَنْذَرَهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٩﴾ إِنَّا نَحْنُ نَرِثُ الْأَرْضَ وَمَنْ عَلَيْهَا وَإِنَّا يُرْسِلُ جُنُودًا ﴿٤٠﴾ وَادْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا ﴿٤١﴾ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ وَلَا يُغْنِي عَنْكَ شَيْئًا ﴿٤٢﴾ يَا أَبَتِ إِنِّي قَدْ جَاءَنِي مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ يَأْتِكَ فَاتَّبِعْنِي أَهْدِكَ صِرَاطًا سَوِيًّا ﴿٤٣﴾ يَا أَبَتِ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَانَ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلرَّحْمَنِ عَصِيًّا ﴿٤٤﴾ يَا أَبَتِ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يَمَسَّكَ عَذَابٌ مِنَ الرَّحْمَنِ فَتَكُونَ لِلشَّيْطَانِ وَلِيًّا ﴿٤٥﴾ قَالَ أَرَأَيْتَ أَنْتَ عَنْ الْإِلَهِي يَا إِبْرَاهِيمَ لَئِن لَّمْ تَنْتَهَ لِأَرْجُمَنَّكَ وَاهْجُرْنِي مَلِيًّا ﴿٤٦﴾ قَالَ سَلَامٌ عَلَيْكَ سَأَسْتَغْفِرُ لَكَ رَبِّي إِنَّهُ كَانَ بِي حَفِيًّا ﴿٤٧﴾ وَأَعْتَزِلُّكُمْ وَمَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَأَدْعُوا رَبِّي عَسَى الْأَكُونُ بِدَعَائِ رَبِّي شَقِيًّا ﴿٤٨﴾ فَلَمَّا اعْتَزَلَّهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَكُلًّا جَعَلْنَا نَبِيًّا ﴿٤٩﴾ وَوَهَبْنَا لَهُمْ مِنْ رَحْمَتِنَا وَجَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيًّا ﴿٥٠﴾ وَادْكُرْ فِي الْكِتَابِ مُوسَى إِنَّهُ كَانَ مُخْلَصًا وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا ﴿٥١﴾

48- 'Sizle ve Allah'ın hâricindeki yakardıklarınızla tüm bağlarımı koparacağım ve rabbime yalvaracağım. Rabbime yakarırlarımdan dolayı da hayal kırıklığına uğramayacağımı umuyorum.'

49- İbrâhim onlardan ve Allah'ın hâricindeki tapındıklarından tüm bağlarımı koparınca biz ona İshâk'ı ve Yâkub'u bağışladık, her birini de nebî yaptık.

50- Onlara nübüvvet bağışladık, onlara dillerde övülecek bir mevki verdik.

51- Ey ümmî nebi! Kitapta Mûsâyı da an! Kesinlikle o sâdik ve dürüst biri, bir resûl nebîydi,

وَنَادَيْنَاهُمْ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَقَرَّبْنَاهُ نَجِيبًا ۖ وَوَهَبْنَا لَهُ مِنْ رَحْمَتِنَا أَخَاهُ هَارُونَ نَبِيًّا ۖ وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِسْمَاعِيلَ إِنَّهُ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا ۖ وَكَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ وَكَانَ عِنْدَ رَبِّهِ مَرْضِيًّا ۖ وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِدْرِيسَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا ۖ وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا ۖ أُولَئِكَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ مِنْ ذُرِّيَةِ آدَمَ وَمِمَّنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ وَمِنْ ذُرِّيَةِ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْرَائِيلَ وَمِمَّنْ هَدَيْنَا وَاجْتَبَيْنَا إِذِ اتَّخَذُوا الذِّكْرَ حُجْرًا وَسُجَّدًا وَسُكُوتًا ۖ فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهْوَاتِ فَسُوفَ يَلْقَوْنَ غِيًّا ۖ إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ شَيْئًا ۖ جَنَّاتِ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدَ الرَّحْمَنُ عِبَادَهُ بِالْغَيْبِ إِنَّهُ كَانَ وَعْدُهُ مَأْتِيًّا ۖ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا إِلَّا سَلَامًا وَلَهُمْ فِيهَا بُكْرَةٌ وَعِشْيَاءٌ ۖ تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي نُورِثُ مِنْ عِبَادِنَا مَنْ كَانَ تَقِيًّا ۖ وَمَا نَنْزِلُ إِلَّا بِالْمُرْسَلِ ۖ لَهُ مَا بَيْنَ أَيْدِينَا وَمَا خَلْفَنَا وَمَا بَيْنَ ذَلِكَ وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا ۖ

52- Ona Sina Dağı'nın sağında seslendik, ona kendimizi aracısız tanıttık,

53- Kardeşi Hârûn'u da şefkatimiz sebebiyle nebî olarak ona bağışladık.

54- Ey ümmî nebî! Kitapta İsmâil'i de an! Kesinlikle o sözüne sıkı sıkıya bağlı bir resûl nebîydi,

55- Halkına namaz kılmayı ve zekât vermeyi emrederdi. Rabbinin değerlendirmesine göre razı olunan biriydi o.

56- Ey ümmî nebî! Kitapta İdris'i de an! Kesinlikle o özü sözü doğru bir nebîydi,

57- Çok yüksek bir seviyeye yükselttik onu.

58- İşte bunlar Âdem'in ve Nûh ile beraber gemide taşıdıklarımızın soyundan gelen İbrâhim ve Yâkub'un soyundaki doğru yolu gösterdiğimiz, özel vasıflarından dolayı seçtiğimiz, Allah'ın kendilerine lütufta bulunduğu nebilerden bazılarıdır. Onlara Rahmân'ın âyetleri okunduğunda ağlayarak secdeye kapanırlardı. (Secde)

59- Sonrasında onların ardından namazı ihmal eden, şehvet düşkününü bir nesil geldi. Bu yüzden onlar ileride cehennemini görecekler,

60- Fakat tövbe eden, iman eden ve Allah'ın rızasına uygun davrananlar bu hükmün dışındadır. İşte onlar en ufak bir haksızlığa uğratılmadan cennete girecekler,

61- Rahmân'ın kullarına vaat ettiği görülmeyen alemdeki Adn cennetlerine girecekler. O'nun vaadi kesinlikle gerçekleşecektir.

62- Orada işitecekleri sözler yalnızca gönül okşayıcıdır, can sıkıcı değil. Ve orada onların hakkı olan her türlü nimet de her an ellerinin altındadır.

63- Bu cennetlere kullarımızdan Allahın emirlerine uyup azâbından kaçınanları hak sahibi yaparız.

64- Cebrâil ümmî nebîye dedi ki: 'Biz yalnızca rabbinin emriyle bölük bölük ineriz. Bizim yaptıklarımız, yapacaklarımız, yapmakta olduklarımız O'nun denetimindedir ve senin rabbin unutkan da değildir.'

65- Ey ümmî nebî! ‘O, göklerin, yeryüzünün ve bunların arasındakilerin rabbidir. Bu yüzden yalnızca O’na kulluk et, O’na kulluk etmede sebatlı ol. O’na denk olacak birinin ismini biliyor musun?’

66- İnkârcı insan diyor ki: ‘Öldüğümde gerçekten de sonradan diriltilecek miymişim?’

67- Önceden bizim kendisini yoktan var ettiğimizi hiç mi düşünmüyor o insan?

68- Ey ümmî nebî! Rabbine yemin olsun ki şeytanî insanları da cinleri de mutlaka diriltip herkesi toplayacağız. Daha sonra dizlerinin üstüne çökmüş olarak hepsini cehennemden etrafına mutlaka getireceğiz.

69- Sonrasında, her topluluktan hangileri en çok diklenmişse Rahmâna, ilk olarak onları çekip ayıracağız mutlaka.

70- Ayrıca onların cehenneme yerleşmeyi en çok hak edenlerini en iyi biz biliriz.

71- İçinizden diriltilip oraya götürülmeyecek hiç kimse yoktur. Bu, rabbinin kesinleşmiş hükmüdür.

72- Sonrasında Allah’ın emirlerine uyup azâbından kaçınanları cennete taşıyacağız, kâfirleri dizlerinin üstüne çökmüş olarak orada yalnız bırakacağız.

73- Onlara âyetlerimiz önceki toplumların başlarına gelen örneklerle okununca **kâfirler**,

رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ لِعِبَادَتِهِ هَلْ تَعْلَمُ لَهُ سَمِيًّا ﴿٦٥﴾ وَيَقُولُ الْإِنْسَانُ إِذَا مَا مِتُّ لَسَوْفَ أُخْرَجُ حَيًّا ﴿٦٦﴾ أَوْ لَا يَذْكُرُ الْإِنْسَانُ أَنَا خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ يَكْ شَيْئًا ﴿٦٧﴾ فَوَرَبِّكَ لَنَحْشُرَنَّهُمْ وَالشَّيَاطِينَ ثُمَّ لَنَنْحَضِرَنَّهُمْ حَوْلَ جَهَنَّمَ جِثِيًّا ﴿٦٨﴾ ثُمَّ لَنَنْزِرَنَّ مِنَ كُلِّ شَيْعَةٍ آيَهُمْ أَشَدُّ عَلَى الرَّحْمَنِ عِتِيًّا ﴿٦٩﴾ ثُمَّ لَنَحْنُ أَعْلَمُ بِالَّذِينَ هُمْ أَوْلَىٰ بِهَا صِلِيًّا ﴿٧٠﴾ وَإِنْ مِنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ حَتْمًا مَقْضِيًّا ﴿٧١﴾ ثُمَّ نُنَجِّي الَّذِينَ اتَّقَوْا وَنَذَرُ الظَّالِمِينَ فِيهَا جِثِيًّا ﴿٧٢﴾ وَإِذَا تَنَتَلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا أَيُّ الْفَرِيقَيْنِ خَيْرٌ مَقَامًا وَأَحْسَنُ نَدِيًّا ﴿٧٣﴾ وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ أَحْسَنُ أَثَانًا وَرِءْيَا ﴿٧٤﴾ قُلْ مَنْ كَانَ فِي الضَّلَالَةِ فَلْيَمْدُدْ لَهُ الرَّحْمَنُ مَدًّا حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ إِمَّا الْعَذَابَ وَإِمَّا السَّاعَةَ فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ شَرُّ مَكَانًا وَأَضْعَفُ جُنْدًا ﴿٧٥﴾ وَيَزِيدُ اللَّهُ الَّذِينَ اهْتَدَوْا هُدًى وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ مَرَدًّا ﴿٧٦﴾

müminlere, ‘Biz iki topluluktan hangisi daha itibarlı ve hâli vakti yerindedir?’ dediler.

74- Oysaki biz onlardan önce, daha görkemli binaları ve şatafatlı yaşantıları olan nice toplulukları yok etmiştik.

75- De ki: ‘Doğru yolun dışında olana Rahmân alabildiğine süre versin. Daha sonra kendilerine vaat edilen İslâm’ın zafelerini veya kıyâmetin kopuşunu görünce anlayacaklar kimin en kötü konumda ve en berbat halde olduğunu.’

76- Allah doğru yolda olanların sebatlarını artırır. Rabbinin değerlendirmesine göre kalıcı olan Allah’ın rızasına uygun davranışlar ödül için de en iyisidir, netice için de en iyisidir.

٧٧ أَفَرَأَيْتَ الَّذِي كَفَرَ بِآيَاتِنَا وَقَالَ لَأُوتِيَنَّ مَالًا وَوَلَدًا
 ٧٨ أَطَّلَعَ الْغَيْبَ أَمْ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا ۚ كَلَّا
 ٧٩ سَنَكْتُبُ مَا يَقُولُ وَنَمُدُّ لَهُ مِنَ الْعَذَابِ مَدًّا ۚ وَنَرِيئُهُ
 ٨٠ مَا يَقُولُ وَيَأْتِينَا فَرْدًا ۚ وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لِيَكُونُوا
 ٨١ لَهُمْ عِزًّا ۚ كَلَّا سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ وَيَكُونُونَ
 ٨٢ عَلَيْهِمْ صُدُوحًا ۚ أَلَمْ تَرَ أَنَا أَرْسَلْنَا الشَّيَاطِينَ عَلَى الْكَافِرِينَ
 ٨٣ تَوْرَهُمْ آزًا ۚ فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ إِنَّمَا نَعُدُّ لَهُمْ عَدًّا ۚ ٨٤ يَوْمَ
 ٨٥ نَحْشُرُ الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمَنِ وَفَدًّا ۚ وَنَسُوقُ الْمُجْرِمِينَ
 ٨٦ إِلَى جَهَنَّمَ وِرْدًا ۚ لَا يَمْلِكُونَ الشَّفَاعَةَ إِلَّا مَنْ اتَّخَذَ
 ٨٧ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا ۚ وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا ۚ ٨٨
 ٨٩ لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِدًّا ۚ تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْهُ
 ٩٠ وَتَنْشَقُّ الْأَرْضُ وَتَخِرُّ الْجِبَالُ هَدًّا ۚ أَنْ دَعَوْا لِلرَّحْمَنِ
 ٩١ وَلَدًا ۚ وَمَا يَنْبَغِي لِلرَّحْمَنِ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا ۚ ٩٢ إِنْ كُلُّ
 ٩٣ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتَى الرَّحْمَنِ عَبْدًا ۚ لَقَدْ
 ٩٤ أَحْصَيْتُهُمْ وَعَدَّهُمْ عَدًّا ۚ وَكُلُّهُمْ آتِيهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَرْدًا ۚ ٩٥

83- Ey ümmî nebi! Kâfirlerin üzerine saldıığımız şeytanî cinlerin onları günaha teşvik edip durduklarını kendilerine hiç mi anlatmadın?

84- Artık onların sonu için bu kadar aceleci olma. Ne de olsa biz onların günlerini tek tek sayıyoruz.

85- Kıyâmet günü, Allah'ın emirlerine uyup azâbından kaçınanları Rahmân'ın huzuruna içleri ferahlamış bir halde toplayacağız,

86- Cehennemlikleri de dili damaklarına yapışmış bir halde cehenneme sevk edeceğiz.

87- O hüküm günü, Rahmân'ın değerlendirmesine göre rabbine verdiği sözde durduğu için izin verilenlerin hâricindeki hiç kimse şefaât edemez.

88- Cehennemlikler, 'Rahmân çocuk edindi' de dediler.

89- Andolsun ki siz öylesine görülmemiş büyük bir inkârda bulundunuz ki!

90- Neredeyse gökler yarılacak, yeryüzü boydan boya ayrılacak, dağlar gürlütleyle yıkılıp çökecek, kıyâmet kopacaktı,

91- Onların Rahmâna çocuk isnat etmeleri yüzünden.

92- Rahmân'ın çocuk edinmesi uygun değil ki!

93- Göklerde ve yeryüzünde olanların tamamı yalnızca boyun eğmiş bir kul olarak Rahmân'ın huzuruna çıkar.

94- Andolsun ki Allah onların söyledikleri ve yaptıkları her şeyi tek tek, ayrıntısıyla kaydetmiştir.

95- Hüküm günü onların hepsi bir başına O'nun huzuruna çıkacaktır.

77- Ey ümmî nebi! Âyetlerimizi inkâr edenden de bahset! 'O kişi, diriltilesem de bana birçok mal ve oğullar kesinlikle verilecektir' dedi

78- Görünmeyen hakkında bilgi mi edinmiş, yoksa Rahmândan bir söz mü almış o?

79- Aslâ bu söylediği olmayacak! Biz onun söylediklerinin cezasını vereceğiz. Ona vereceğimiz cezâyı da çoğaltıkça çoğaltacağız.

80- Onun böbürlenerek söylediklerine biz vâris olacağız. Bize o bir başına gelecek.

81- Müşrikler kendilerine destek olsun diye Allah'ın hâricinde de ilâhlar edindiler.

82- Aslâ bu gerçekleşmeyecek! İlâh edindikleri onların ibâdetlerini inkâr edecek ve onlara köstek olacak.

96- Gerçek şu ki Rahmân, iman edip Allah'ın rızasına uygun davrananlarda birbirlerine karşı yakınlık ve sevgi oluşturacak.

97- Ey ümmî nebî! Elbette ki biz, Allah'ın emirlerine uyup azâbından kaçınanları onunla müjdeleyesin ve azılı inkârcı insanları onunla uyarasın diye Kur'anı senin anadilinde indirdik ve açıkladık.

98- Biz o kâfirlerden önce de nice toplulukları yok ettik. Onlardan herhangi birini görüp hissettin mi ya da yerin derinliklerinden onlara âit bir fısıltı işittin mi?

TÂHÂ SÛRESİ

-TÂHÂ BÖLÜMÜ-

Esirgeyen, bağışlayan
Allah'ın adıyla,

1- Tâ, Hâ.

2- Ey ümmî nebî! Kur'anı, kendini yiyip bitirmen için indirmedik sana,

3- Yalnızca doğru yolu göstermen için indirdik, Allah'ın azâbından korkanlara,

4- Kısım kısım indirilmiştir sana bu Kur'an, yeryüzünü ve yüce gökleri yaratandan,

5- O Rahmândır, varlık tasarımını denetlemektedir,

6- Göklerde, yeryüzünde, bunların arasında ve yerin derinliklerinde her ne varsa yalnızca O'na âittir.

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمَنُ وُدًّا ۙ فَإِنَّمَا يَسَّرْنَا بِهِ لِبِسَانِكَ لِنُبَيِّنَ بِهِ الْمُتَّقِينَ وَتُنذِرَ بِهِ قَوْمًا لُدًّا ۙ وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَوْمٍ هَلْ تُحِشُّ مِنْهُمْ مِنْ أَحَدٍ أَوْ تَسْمَعُ لَهُمْ رِكْرًا ۙ

سُورَةُ طه مَكِّيَّةٌ

وَهِيَ مِائَةٌ وَخَمْسٌ وَثَلَاثُونَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

طه ۙ مَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْقَى ۙ إِلَّا تَذَكْرَةً لِمَنْ يَخْشَى ۙ تَنْزِيلًا مِمَّنْ خَلَقَ الْأَرْضَ وَالسَّمَوَاتِ الْعُلَى ۙ الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى ۙ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرَى ۙ وَإِنْ تَجْهَر بِالْقَوْلِ فَإِنَّهُ يَعْلَمُ السِّرَّ وَأَخْفَى ۙ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى ۙ وَهَلْ آتَيْكَ حَدِيثٌ مُوسَى ۙ إِذْ رَأَى نَارًا فَقَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَعَلِّي آتِيكُمْ مِنْهَا بِقَبَسٍ أَوْ أَجْدُ عَلَى النَّارِ هُدًى ۙ فَلَمَّا آتَاهَا نُودِيَ يَا مُوسَى ۙ إِنِّي آنَأْرَبْتُكَ فَاخْلَعْ نَعْلَيْكَ إِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى ۙ

7- Sen yüksek sesle de kısık sesle de duâ etsen, O bilir. Çünkü O, aklından geçeni de senin bilinçaltını da bilir.

8- Allah vardır, O'ndan başka ilâh yoktur. En güzel isimler de O'nundur.

9- Ey ümmî nebî! Mûsâ'nın yaşadıklarından haberin yok mu?

10- Bir vakit o, gece yolculuk esnasında bir ateş gördü ve âilesine, 'Yerinizde durun! Kesinlikle gözüme bir ateş ilişti. Belki size oradan bir meşâle getiririm veya ateşin yanında doğru yolu gösterecek birini bulurum' demişti.

11- Oraya ulaşır ulaşmaz, 'Ey Mûsâ' diye seslenilmişti ona.

12- Allah buyurdu ki: "Bil ki ben senin rabbinim, hemen ayakkabılarını çıkar. Çünkü sen Kutsal Vâdi Tuvâda rabbinin huzurundasın."